

ALMENAK

ERLEA LEZ

Almen ederrak naiko artu izan ituan sorreraz. Egilea oparoa izan zuan irekin. Alan esan al ba'nengikek, euskaldun be bai.

Buru argia, biotz maitasuna, irudimen giartsua... onek izan ituan ire doetariko edertasun batzuk...

Nungoa intzan, berez, oarturik, erlearen estena izan intzan euzko izadi ta gizadiari euren edertasuna xurgatuz, euskal jendeari opaltzeko.

BIOTZ - ZABAL

Zenbat bider poztu izan ete ituan euzko irakurle arduratsuak, ire irakurgai biziak mamurtuta... Beti baiezkor... Erriari bere bizia agertu nairik... Egia, janaria, bizia erriko mendietan ta asabagandik arturiko geure gizadien egoala, ik, ondo ta ziur, ikusi al izan eban...

Ire biotza, gogoz, zabaldu eutsan, maite eban lur eta gizadiari.

ERRIA ETA ALMENAK

Gizontasuna dok, izan be, Egille berak emoniko lur ta jentetza ezagutu, onartu ta mitatzea...

Gauz biak, egoki, alkartu izan dituk ik. Almenak ta eure sorterria...

Bizitza bat Ian egiteko arturik, guztia izan az ire Egillearentzat sinismen zabaltzen... ta izkuntza eder bat ta bere bizia agertuz euskalerriarentzat.

ASMOAK BETETEN

Gazte gaztetatik gogo barrenean euskazan asmorik ederrenak betetu ta zabaltzen alegindu az. Ez alperkeriak, ez bildurrak ez au atzeratu.

Euskalerra minberu ta maitati oni begira, mendi

onetako seme batek zer esan ete lei Manuel seme leialaren aurrean...

Lana, izerdia, otoia, maitasuna, euskera ederra, oparo, itzi deuskuz...

Gizon leiñargien buru ta biotza argiz eta onez asetu nai izan zituan...

Dana eginbear bat legez, dana norbere erria otseintzeko.

ERRIA JANARITZEN

Gizontasun ederragorik ba al'dago, zuzentasunez, erriari egiatzko janaria emotea baiño?

Erria argitu, erria ezi demagogizko zaratekaz ez da egiten, on Manuel'ek ori, ondo, ekian.

Aren janari emotea biguna zan, urdaillak eioteko eran. Sarritan, ipuin bidez... Euskal ipuiñak, erriaren jakituria... Bere gogoz, nai ta nai ez, iñori sartzea ez zan.

Aurkeztu, begien aurrean jarri. Beti, urko laguna, gizontsu, artu... Egiaren mamin ta indarra, aurrean, ipini.

Au da, gizaldien joan etorrian, euskaldun jatorreen artean ezagutu dan jokabide argiz beterikoa.

ASABEN SEMEA

Gure adiskide onek asaben jokabide ta jatortasunari, sarri, begiratu *eutsen. Jota, minduta*, edozein eratan, baztertu nai zapalduta, erria ez dala, ondo, ezten, garbi ta argiro, ikusten eban.

Euskalerra gizontsua, zure semeetariko bat zan Don Manuel. Zuregandik artu eban sinismena, gizon izatea ta erritartasuna.

Ta bere asmoa auxe izan da: Zuregandik arturikua, ispillu baten arpegian lez, zure aurrean, barrero, al eban erarik onenean jarri.

Paulin

ESTONBA

*Eskerrak Jainkoari...
Berarentzat aukera
zinduzan lurrean;
Oil ene lur maitea,
lora bikaina zeunkan
aritzeen artean.*

*Aitak maite zinduzan
eguzkiak lurra lez
loretan lorea;
almenez omIdua,
mutil koxkor polita
txit eder zalea.*

*Aragizko zinañ,
aingeruen ametsez
zeru lur erdian;
euskaldun blotza
zabal ta giartsua,
beti, ler-zorian.*

*Zure gogo santua
Eleizan ta errian
eskeini zenduan;
argia, osasuna
ezer ez zendun gorde
zuzetatzat kolkoan.*

*Artu zendun guztia
maitasun blurturik
oparl egin zan;
oro Jainkoarentzat,
guztia lur onentzat,
gogoz, urtu zinañ.*

*Krlstoren oparoa,
gaur, zure alde z doa
egi biurturik;
zure lan ta jendea
maitasun txorta bat da
betiko bizirik.*

Paulin